

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18284/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Косара Јовановић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранко Ракита, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 824/21 од 08.02.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 824/21 од 08.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 824/21 од 08.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 9567/20 од 01.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је тужена извршила заузеће дела кп бр. .. К.О. ... у укупној површини од 53м² у корист кп бр .. К.О. ... и да се наложи туженој да тужиоцима преда у судржавину заузети део кп бр .. К.О. ... у површини од 0.00.53ха у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке, као и да уклони објекат – пушницу и армирани бетонски темељ и парапет са парцеле тужилаца .. К.О. ... у површини од 5м² у габариту 1,55х3,00м. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој као солидарни дужници на име трошкова поступка плате 7.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 824/21 од 08.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева тужилаца. Предмет тужбеног захтева, о коме је одлучено правноснажном пресудом је утврђење да је тужена извршила заузеће дела предметне парцеле тужилаца и да се обавезе тужена да са заузетог дела уклони помоћне објекте. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева тужилаца не одступа од досадашњег тумачења и примене материјалног права у вези са разлозима датим за одбијање тужбеног захтева тужилаца, због чега не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужиоци уз ревизију нису доставили одлуке из којих би се дало закључити да у чињеничној и правној ситуацији сличној као у овом случају постоје различите судске одлуке, односно супротно пресуђење судова о захтеву као што је овај, због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Како по оцени Врховног суда у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП (разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно новог тумачења права), то је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.06.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да се ради о трошковима који нису били нужни и неопходни.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**